

РЕШЕНИЕ

№ 5542

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Христо Минев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6279** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 1027144/11.06.20г на Кмета на СО с проц.представител юрк.Ц. против Решение от 16.04.20г по нахд № 16469/19г на СРС, НО, 109ти състав, с което е отменено НП № 313127/13.06.17г на Зам.Кмета на СО, с което на осн. чл. 35 ал.7 т.1 от НРУПОГТТСО, за нарушение по чл. 18 т.1 б. "а", "б" и "в" и чл. 35 ал.1 вр. чл. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО, на В. И. К. е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е материално незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени проц.нарушения, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, но вземайки предвид, че е последвала по-благоприятна норма/сега размерът на глобата е 50лв/. Соочи се, че съгл. практиката на СРС и АССГ, ЗавтП не е приложим за трамваен, тролейбусен и метро-транспорт на територията на СО/а само за автобусен/, като следва да се приложат разпоредбите на самата НРУПОГТТСО. Поради което изводът на СРС, че е следвало нарушението да се квалифицира като такова по чл. 36 ал.3 от ЗавтП и да се наложи санкция от лицата по чл. 91 от ЗавтП, е неправилен. Нелогично е за релсовия градски транспорт да се прилага една уредба, а за моторните превозни средства във Столичен градски транспорт-друга. Освен това, към датата на АУАН- 13.06.17г, ЗавтП предвижда правомощия на общ.съвети да приемат наредби, като не е налице противоречие между

Наредбата на СО и ЗАвтП/каквато според СРС има/. В съд.заседание юрк.В. поддържа жалбата.

Ответникът В. И. К. не изразява становище по жалбата, не се явява или представлява в съд.заседание.

Прокурорът при СГП К. изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП, респ. АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Установено е от СРС, че на 18.05.17г К. е пътувала в автобус на Столичен градски автотранспорт, като ѝ е извършена проверка от контрольор на [фирма].Той установил, че тя пътува без редовен превозен документ, тя отказала да си закупи карта за еднократно пътуване и служителят на [фирма] ѝ съставил АУАН на 18.05.17г. К. научила за издаденото ѝ на 13.06.17г НП с наложена глоба в размер на 200лв, едва когато получила съобщение за доброволно изпълнение по изпълнително дело от 13.08.19г от ТД на НАП-П., офис Стара 3..СРС е приел, че съгл. чл. 21 ал.2 от ЗМСМА, ОС-София има правомощие да приеме наредба относно обществения превоз в СО, но не и да създава със своята наредба/в случая с чл. 35 от НРУПОГТТСО-отм/ правомощия на контролни органи, каквито по ЗАвтП нямат такава компетентност. В случая чл. 35 от НРУПОГТТСО /отм/ създава материална компетентност на служителите на [фирма] да извършват контрол, каквито правомощия нямат нито тези служители по ЗАвтП, нито самият ОС-София по ЗМСМА/да определя контролни органи/.Практиката на АССГ по този въпрос е единна, като е била правилно приложена от СРС. Съставянето на АУАН от лице без мат.компетентност, т.е. без контролни правомощия /доколкото създадената му такава произтича от чл. 35 от наредба на СОС, противоречаща на чл. 2 от ЗАвтП/, не може да се санира. С АУАН се повдига обвинението и се очертавал пределите на защита на лицето, като пороци в АУАН не могат да се санират на по-късен етап.

Решението е правилно и законосъобразно, като е неприложима хипотезата на настъпил по-благоприятен закон/за каквато пледира касаторът относно намаления размер на глобата понастоящем- от 200лв на 50лв/, доколкото пороците в АНП не подлежат на саниране и НП е незаконосъобразно/не следва изобщо да се преценява размер на глобата/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 16.04.20г по нахд № 16469/19г на СРС, НО, 109ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: